

בשעה



ד' יעותק יבוץ הזזרע

כ"ט באדר ב' תשע"ז (15) 8.4.2016

אדם כמו ציפור כל עוד נפשו בו שר
בין שהוא בגפו שמר לו, בין שהוא מאושר –
יען כי הכל עליו מלבין לאיטו,
רק השיר אין לו כמישה.

מה שמושך שאיננו ציפור לאחוז בשיר,
שאולי המילים חזקות וקלות מגלי האוויר
ושעה שישוב האפר על הארץ,
יתנשא שירו לעבים.

לא ציפור השיר, אך קליל,
שכן אין זהב לשרים
ורק מלחמות להם עם הרוחות ועם הסוהרים
ואם יהיה מבול בעולם,
יש לו תיבת ארט בראש אחד ההרים.

נתן יונתן



הטליון צה

שיר השבוע

עצבונות תרבות

הוצאת צוות פסח

לצבנו של פארה שריז

הפומה למחק חברתי

מולחן הביטוח המקומי

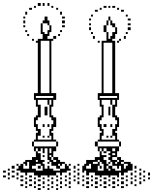
עצבון מצעירינו בשטח

אל פורים שהיה

קס יום הציבורון לשואה ולעבודה

בת שלום ושבוע טוב





עדכוני תרבות

עדכוני תרבות לחודש אפריל – מא

בערב שבת, 15.4.16 נשמע את הרצאתו של סער בלכר על רעידת האדמה בנפאל.
ההרצאה מלווה בתערוכה מצילומיו.

בערב שבת, 22.4.16, נסב כולנו לליל הסדר. אנא, הקדימו להזמין מקומות
(ההרשמה מסתיימת ב - 9.4).

בשבת, 30.4.16, לכבוד שנת ה - 80 להזרע, כולנו מוזמנים למשחק
"סיפורי מקום" - תחרות פתרון חידות ברחבי הקיבוץ.
פרטים נוספים יתפרסמו בהקדם.

ביום ד', 4.5.16 נציין את ערב יום הזכרון לשואה ולגבורה.
ביום ו', 6.5.16, נעפה בהקרנת טרום בכורה של הסרט:
"האיש הנעלם - סיפורו של וילפריד ישראל".

ביום זה יתקיימו שתי הקרנות: בשעה 11.00 ובשעה 21.00

בסוף ההקרנה תתקיים שיחה עם הבמאי, יונתן ניר.
ביום שלישי, 10.5.16, נציין את ערב יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
ביום ד', 11.5.16, נציין את ערב יום העצמאות ה - 48 למדינת ישראל.
פרטים נוספים יפורסמו בהמשך.

בערב שבת, 13.5.16, יתקיים עוד מופע בסדרת "שיר ליל שבת" של דודו זכאי.
המופע מטעם המועצה, בתשלום.

בערב שבת, 20.5.16, תתקיים ההעגה "מיה לזין מתה והיא מגולגלת בשטיח" -
קומדיה שחורה שכתבה דניס שמע.
בילוי נעים, ענת

שימו לב!!!

ההרשמה לפסח נסגרת בשבת ה- 9.4.16

אנחנו מתחילים בהכנות על סמך מספר הנרשמים
אל תעמידו אותנו במצב לא נעים בו נצטרך לסרב לבקשות.

תודה, דבורה, רז ואסתי

בית הזורע, אבל על מותו של חברנו שלמה שריד
כד באדר ב' תשע"ו, 3.4.2016
תנחומינו לנעמי, משה, אבירם, אייל, גיל, אורית ושירי,
ובני משפחותיכם, קרובים וידידים. איתכם בצערכם.

יהי זכרו ברוך
בית הזורע



יש יום בו אדם נפרד מבני ביתו והולך אל מחוזות הנצח הלבנים.
אל מקום שהשתיקות הן שפת המקום.

ים המעשים, המראות, הריחות, החלומות, מה שאמר ומה שחשך מלומר, מה שקרב ומה
שהרחיק, כל שטעם, שחוה שרצה, כל שהספיק כל שהחמיץ, הצער השמחה, מה שאהב ושנא,
שְׁמורים בספר החיים.

שם, במחוזות הנצח, לא כבול עוד למחוגי השעון ומשחרר הוא מ"נעשה ונשמע".
כאבי הגוף ומכאובי הנפש, פחד האין ומצוקת הבלתי נודע, השיל והשאיך מאחוריו.
שם לא ידע רעב וכפור וגם שמש קייצית לוחטת, לא מכה בחומה על מנוחת הנחים.
הגיעה עת מנוחה ושלווה.

במחוזות הנצח הלבנים, הזמן ניגר כנהר ללא ראשית ואחרית באילמות מפליגה וצל אילנות
מכסה את הנחים בשמיכתו הרכה.

במחוזות הנצח שמורה לו נחלתו המחכה לו ימים רבים.
מעתה הוא לובש לבן ופוגש משפחה וידידים, חברי ילדות ונעורים, קרובים ורחוקים משכבר
הימים, המברכים לשלום בניד ראש. מעדכנים על היש והאין ומה חדש שואלים. והוא מחליף
רשמים, זיכרונות וחוויות, ככל שזכרונו מגיע.

שם, במחוזות הנצח, נכתבים קורותיו בספר הזמן הלבן.
עת מנוחה הגיעה.



שלמה, בעלי היקר

קשה לכתוב עליך בזמן עבר
כעת, במבט לאחור,
אפשר לראות ולזכור,
את אשר עברנו יחד
בחיינו המשותפים.

עדיין זוכרת שנפגשנו,
בעודי ילדה, אישה,
כה צעירה ותמימה,
ואתה כבר שבע שנים
עם הרבה ניסיון בחיים.

הכרנו כשהיינו שנינו אלמנים,
ואתה אימצת בחום
את שני ילדי הקטנים,
ואני את ילדיך.

עשינו ככל שיכולנו,
ליצור משפחה חמה ומאוחדת.
ילדנו את בתנו המשותפת שירי,
שהייתה גשר, כפי שאמרת.

אתה לימדת אותי לחיות,
כיצד להתמודד במצבים קשים,
איך לשמוח וליהנות מהחיים.
אהבת טיולים ובילויים,
בדיחות וסיפורים.

בעיקר פנטזיות, כמו בסרטים.

כמה מסירות ואהבה,
בלי גבולות השקעת במשפחה.
כולם ילדים שלנו, כך תמיד אמרת.

ואם רצית משהו להשיג,
אין מחסום בעולם שעמד בדרכך.

תמיד ידעת למצוא פתרון,
גם אם לפעמים זה לקח שעות או ימים,
לעשות טלפונים עד לחלונות הגבוהים.

טיפחת תמיד את הסביבה הקרובה
עצי פרי, עציצים, פסלים
וגינה בשלל פרחים צבעוניים.

גם בבית פנימה, האווירה נאה ונעימה.
אהבת את הצבעים החמים
בגוון של אדומים וחומים

באירועים משפחתיים
לא היה כמוך בבישולים.
אהבת לארח קרובים ורחוקים
תמיד הבית פתוח
וכל אחד בו יכול להתארח.

עם חלוף השנים
נחלשו גופך ובריאותך.
בשנים האחרונות התלוננת רבות.
מרופא לרופא הלכת,
בדיקות רבות עברת.
למרות ההתקדמות הטכנולוגית
של הרפואה המודרנית,
גופך התחיל לבגוד.

היו כאבים רבים
היה צורך לרוץ לרופאים.
כל אחד שלח אותך לאתר
כמו במרוץ שליחים.

כמובן העמיסו עלייך כדורים,
העיקר הבריאות, הם אומרים,
אבל לא תמיד זה עזר
ומי יודע, אולי קילקל.

וכך, טיפולים אחרי טיפולים מתישים
ואחרי מחלה ממושכת וקשה
שבתוך הזמן הזה,
היו כמה ניצוצות של תקווה,
שאולי תתגבר ותחלים.

הגעת לשבוע האחרון בחייך
שהיה מלא ייסורים וסבל.
ישבנו לידך והחזקנו את ידך,
ליטפנו ועודדנו במילים.
ואפילו דמיינו שתצא מזה,
גם אם תצטרך בהמשך,
איזו שהיא עזרה.
אבל המחלה הכריעה אותך
ודעכת בצער וכאב,
מול עינינו הדומעות
לפרידה ממך.

שלמה היקר באדם, אומר לך :
"אם אתה מעביר מול פנייך את חייך,
אתה אומר לעצמך בליבך,
עשיתי זאת בדרכי שלי :

I did it my way

יהיה זכרך ברוך אוהבת לעד

נעמי



אדם שצבע את חייו ואת אלה שחיו לידו, בקשת רחבה של צבעים ורגשות

אם מישהו ידע להסתדר הרי זה שלמה שריד שהרי ראו איזה יום נפלא שכזה הוא בחר,
יום מושלם ...

כולנו מגיעים לעולם עירומים ועוזבים אותו עירומים, אבל בין לבין, זה זמן הפלא בו, יש לנו את
הזכות ליצור ולגעת.

לשלמה שריד הייתה הזכות והיכולת הבלתי אמצעית לגעת בכל מי שפגש בו ולהוכיח זה המעמד
כאן שאליו הגיע הקהל הנכבד שנוכח כאן היום.

כאב, כבעל, כבן, וכאיש משפחה וכחבר, הוא היה משכמו ומעלה, ואלה היו בראש מעייניו.

אדם יחיד ומיוחד, שצבע את חייו ואת אלה שחיו לידו, בקשת רחבה של צבעים ורגשות.
הריני מבקש מן הקהל הנכבד, לעמוד בדקת דומייה, ולהיזכר ברגעים מיוחדים שלהם עם שלמה,
דקה דומייה,,,,,

כעת, כשהוא בדרכו לעולם שכולו טוב, בדרכו להיפגש סוף סוף עם אילנה אמי, אמו ואחיו ועם
חבריו שאותם איבד לאחרונה, אני משוכנע שימצא שלוה ומנוחה עולמית, וכמו שידע להסתדר
בעולם הזה, הרי שהוא שם, בשמיים, יארגן את המלאכים שידאגו לאלה שהשאיר מאחור.
יהי זכרו ברוך בעולמנו ומבורך בעולם הבא.

משה



מעבודות העץ של שלמה
בהשראת יצירות אומנים

שלמה,

לא מזמן, אולי ימים ספורים לפני אשפוזך, ישבנו אצלך והעלינו, כמו תמיד, זיכרונות. אך הרגשנו את מצוקתך ואת כאביך.

קשה להאמין שאנו עומדים היום לפני קברך הפתוח ומלווים אותך בדרכך האחרונה.

שלמה הגיע לארץ עם קבוצת ילדים שהובאו בדרך ללא דרך ב-1945. חייו שם היו לא קלים. הוא התייתם מאביו בגיל צעיר מאוד ממש ילד קטן ולקח על עצמו לדאוג לאימו ולשני אחיו הרכים.

תחנתו הראשונה היתה בקיבוץ שער הגולן, שאיתו שמר על קשרים טובים עד היום ובפרט עם משפחתו המאמצת. התאקלם מצויין בתוך חברת הילדים שרובם היו מלבנון, תמיד שמח, פעיל, שר והרגיש בבית.

שלמה ניחן בזיכרון מעולה. הוא זכר כל אדם, אפילו מפגישה אקראית. נעזרנו בו כדי לזכור אירועים שונים וגם אירועים היסטוריים.

שלמה אהב בני אדם. היה טוב לב ותמיד מוכן היה לעזור לכל מי שזקוק עד הסוף ובלב שלם. ב- בנובמבר, 1947 עבר עם קבוצתו משער הגולן ועם קבוצת ילדים דומה שאוחדה בהזורע במסגרת עליית הנוער. הימים אז היו קשים, פרצה מלחמת השחרור, ושלמה נרתם עם כולנו לעבודה בקיבוץ.

בדצמבר הועברנו לקיבוץ יד מרדכי לעזרה בהחלטת התנועה. קיבוץ זה סבל קשות מאבדות רבות ובתים הרוסים.

כשנקראנו להתגייס לצה"ל, שלמה בחר להתגייס ליחידה נפרדת ולא עם כולנו לנח"ל. עם שחרורו מצה"ל החליטו הוא וחברתו אילנה, בת הקבוצה, שהקשר ביניהם היה אמיץ, לפרוש מהקבוצה ולהקים חיים פרטיים.

עם השחרור שניהם החליטו לנסות לחיות בחוץ ואנו עברנו להזורע. בעיר הגדולה תל אביב, שלמה היה פעיל מוערך בחטיבה הצעירה של מפ"ם. תמיד עסוק ומרוצה. שלמה ואילנה התחתנו ונולד בנם הראשון משה.

לאחר זמן קצר עברו לכרמיאל שהתחילה את דרכה. גם שם המשיך בפעולתו במפ"ם ובמקביל פתח מכולת. ✍️

היה להם בית מסודר וחיו טוב. נולדו להם עוד שני בנים אבירם ואייל.
הכל היה טוב עד שאשתו אילנה חלתה במחלה קשה.
שלמה סעד אותה וטיפל בה במסירות רבה עד רגעיה האחרונים.
פטירתה שינתה את מסלול חייו. קשה היה לו ולילדים בלי אילנה ז"ל.
אנו המשכנו להיות בקשר איתו. הבנו את מצבו והיו לנו שיחות רבות. ביניהן גם על חזרה לקיבוץ.
וכך היה.

חזרתם להזרוע גרמה לו שמחה רבה ובעיקר לאחר שהכיר את נעמי ויחד החליטו
להקים משפחה חדשה.

שלמה כתב ספר על תולדות חייו בשנת 2000 והיה גאה על זה. וכך ביטא את חזרתו בספרו:
"התחלתי הכל מחדש" הוא כותב, "הקמתי משפחה ועל כל הצער והכאב התגברתי והמשכתי
בדרך בה בחרתי, המתפתלת, יורדת ועולה, ואני מנווט בתוכה.
כך כנראה טוב עשיתי, כי כאן מצאתי נחמה באהבה חדשה. היינו מאושרים."

הוא הרגיש ממש טוב וכן גם נעמי. הם עבדו על איחוד שתי המשפחות והצליחו.
הקימו משפחה מאוחדת, חמה ואוהבת, ונולדה בתם המשותפת, שירי, שהביאה להם אושר רב.

בהזרוע מצא שלמה את מקום העבודה המתאים לו. הוא אהב את הקיבוץ והתמסר לו.
תמיד שמח ומלא אופטימיות. השתתף בכל אירוע וחזר לשמחת החיים שלו.

נעמי היתה אישה נערצת עליו. תמיד שיבח אותה והתגאה בה. היא פשוט
נתנה לו חיים חדשים וטובים. טיפלה בו למופת בכל זמן שהיה זקוק והכל במסירות ובאהבה.

ימיו האחרונים היו קשים מאד לו ולבני משפחתו לראות בסבלו.
המשפחה מחו"ל ומהארץ סעדה אותו יום ולילה.
ביום א' 3.4 בשעה 14:00 עצם שלמה את עיניו לעולמים.

שלמה הובא למנוחות מול "יער האם" שהיה שותף בנטיעתו.

נוח בשלום, שלמה. תחסר לנו. נשמור את זכרך.

שלמה ולאה חזן



מלים לזכרו של שלמה

יוסי חזן

תקופת חיים ארוכה חיינו ביחד. היינו משחקים משחקי ילדים, ברחוב היהודי בלבנון, בבירות, וכשבגרנו שיחקנו משחקי בוגרים. כך הכרתי אותך. מאוחר יותר נפגשנו בתנועה כשמשאת נפשנו להגיע לארץ. והנה הגיע הרגע, כשבתנועה מתארגנת עלייה לארץ ואנו בתוכה. אני עם אחי ואחותי מבריחים את הגבול לארץ, ובלי שידעתי היית גם אתה. לאחר תקופת התאקלמות בקרית שמואל הגענו לקבוץ שער הגולן. אך ההתחלה היתה שונה ולא אידילית לגביך. אתה גדלת במשפחה בה אבא נפטר בגיל צעיר והמשפחה היתה צריכה את עזרתך, מה שיכולת לתת. הנאות החיים היו רחוקות ממך, ואנחנו השתדלנו לעזור ככל שיכולנו. עם סיום התקופה בשער הגולן, הגענו לקבוץ הזורע כחברת נוער. והתקופה בארץ סוערת, עם התקפות הערבים על השיירות שלנו. שוחחנו יחד על המצב בו אנו נתונים. לא היה ספק שצריכים לעזור אף שעזרתנו דלה. לימודים כמעט ולא היו. עם סיום חברת הנוער (הקצרה), בקבוץ הזורע, הגעת איתנו לקבוץ יד מרדכי. שם היית צריך לעבוד הרבה וקשה יותר, כמו כולנו, כי היה צורך דחוף לקומם את ההריסות. בזמן הגיוס לצבא, בשנת 1950 בטירונות, היית איתנו. מכל קבוצה נלקחו אנשים לפיקוד בצבא, ומוטה גור ז"ל, בחר בך כמפקד. הפתעתי היתה רבה מאוד בגלל גילך הצעיר. אנו מסיימים את השל"ת בקבוץ דן, ועוברים לקיבוץ געתון. שם חיינו חיי קבוצה רגילים. אני זוכר את ביקוריך בהם הכרת את אילנה כאהובתך. הייתם זוג נפלא. בקבוץ געתון החלטנו להשלים את קיבוץ הזורע. עם הגיענו למקום, התברר כי כמה חברים רוצים לעזוב את הקבוצה ואת הקיבוץ העירה, וביניהם גם אתה ואילנה. כמה הצטערתי... לאחר מספר שנים רב בעיר, חזרת אלינו להזורע. כה שמחתי שמצאת את נעמי כבת זוג לחיים חדשים. הקמת משפחה ונולדה שירי. יסדת משפחה לתפארת. יחד כתבתם את הספר על תולדות המשפחה. שלמה מצא את מקומו בעבודה בפלסטופיל, ועבד שנים רבות יחד עם הצוות, בעזרה לוותיקים העובדים במב"א, (מחלקה שהיתה בפלסטופיל). זה היה מקום אשר התמיד בו עד ליציאה לפנסיה. המעבר ל"לילך" היה טבעי. אני זוכר וויכוח כאשר ניסיתי לשכנע את שלמה שיבוא איתנו לגילאור לשמוע הרצאות. וכש השתכנע, פרח כאילו שהיה שייך מזמן למקום. לאחרונה מחלתו שהחמירה לא נתנה לו מנוח. הוא נפטר כשילדיו לידו עם נעמי. יהי זכרו ברוך



היכוננו, היכוננו...

הזמנה למשחק חברתי "סיפורי מקום" לכבוד יום הולדת 80 לקבוץ הזורע

בבוקרה של **שבת ה-30 באפריל** נתכנס בדשא שבמרכז הקבוץ למשחק חברתי בו קבוצות של 5 עד 10 משתתפים יתחרו ביניהן בפתרון 14 חידות שיובילו אותם בין אתרים בקבוץ ובסביבתו הקרובה. פתרון כל החידות יביא את אלו שיצליחו במשימה אל מקום המטמון, ושלוש הקבוצות הראשונות יזכו בפרסים. גם לשאר המשתתפים, מהמקום הרביעי ועד האחרון (מצפים לכ-100 משתתפים), מובטח פרס ניחומים טעים, בנוסף לעצם הפרס שבהנאה מההשתתפות.

לצורך השתתפות במשחק מומלץ כבר כעת לגבש קבוצה, כאשר תנאי ההשתתפות הם אלו:

1. הקבוצה תמנה מינימום של 5 משתתפים ומכסימום של 10.
2. בכל קבוצה יהיה ייצוג לשני המינים.
3. בכל קבוצה יהיה ייצוג לשני דורות לפחות, ורצוי לשאוף לייצוג של 3 דורות.
4. על הקבוצה לקבוע ראש קבוצה ולבחור שם לקבוצה.

בימים הקרובים ישלח לחברים בדואר האלקטרוני **קישור לטופס הרשמה מקוון** (אינטרנט), שבאמצעותו ניתן יהיה להירשם למשחק. בטופס תדרשו לרשום את שם הקבוצה, שם ראש/ת הקבוצה ופרוט שמות שאר השותפים + מספר טלפון שיהווה מרכיב חשוב בפתרון החידות... קבוצה שמתתפיה יתקשו לעמוד באתגר של הרשמה אינטרנטית, יוכלו לפנות לאחד מהרשומים מטה ולהירשם בדרך זו. פרטים נוספים לגבי התנהלות המשחק ומה נדרש – יפורסמו בהמשך. **שימו לב! הצלחת המשחק תלויה לפני הכול במידת ההשתתפות של כמה שיותר חברים** (אפשר לגייס גם בני קבוץ שעזבו אבל ששמורה להם פינה חמה לקבוץ, ולמי בעצם לא...).

**בהצלחה לכולנו במשחק "סיפורי מקום"
הצוות המארגן: נעמית תבור, שולה גיא, דני אלבוחר ודני נהב**

משולחן הביטוח המקומי:

4.4.16

ביטוח תכולת דירה

לידיעת כל החברים: רכוש הדירות שלנו מבוטח, בתנאי שהוא נמצא בתוך הדירה. מרפסות ומחסנים נבדק כל מקרה לגופו. השתתפות עצמית לאירוע היא 600 ₪. במידה ונגרם לציוד נזק מאירוע חשמל, מים, אש, פריצה, גניבה וכו', ניתן לקבל החזר. לשם כך בבקשה הודיעו לי במהרה על האירוע. ערכו רשימה של הציוד שנפגע, תמונות של הנזק, קבלות וכו'.

במקרה של פריצה וגניבה, יש צורך באישור משטרה.

ציוד כמו- טלפון סלולארי, מכשיר GPS, טאבלטים, מכשירי שמיעה, אופניים חשמליים (אשר מוחזקים בחוץ), אינו מכוסה בפוליסה.

הכיסוי המרבי להחזר גניבה הוא עד 40,000 ₪.

גניבה של ציוד מרכב של הזורע, נחשבת גם היא בפוליסה זו, אך אז ההשתתפות העצמית כפולה. גם כאן נדרש אישור משטרה.

ביטוח כל הסיכונים

ביטוח כל הסיכונים, הוא ביטוח לציוד אישי שטבעו להימצא מחוץ לבית: מצלמות, מחשבים ניידים, טלפונים ניידים, טאבלטים, אופני מרוץ, אופני הרים, אופניים חשמליים, תכשיטים ועוד.

ביטוח זה נעשה ע"פ בקשת החבר ועל חשבונו. חשוב להדגיש: אם נגנב ציוד כזה **מביתו** של החבר, לחלקו יש כיסוי ביטוחי, אך אם יקרה נזק (גניבה, אבדן וכו') מחוץ לבית, רק ביטוח כל הסיכונים יענה על צרה זו. ביטוח זה גם תקף לאירוע ביטוחי אשר קורה בחו"ל, ולא כוסה ע"י ביטוח חו"ל.

לגבי מחשבים, יש צורך לציין שהביטוח מיועד גם לחו"ל, בעת עשיית הביטוח, כך שיכסה גם בחו"ל.

כמובן שבמקרה גניבה יש לדווח למשטרה, ולהביא אישור מתאים. בנוסף יש להמציא הוכחה על רכישת הציוד, או הערכה מוקדמת ומוסמכת על ערכו (בעיקר לגבי תכשיטים). בכל אירוע ביטוחי יש השתתפות עצמית בסך 600 ₪, לשם עשיית ביטוח זה יש להביא למשרד הביטוח, חשבונית/קבלה של רכישת הציוד וערכו.

בברכה, שלומית נגרי
אחראית ביטוח הזורע

עידכון מצעירנו בשטח



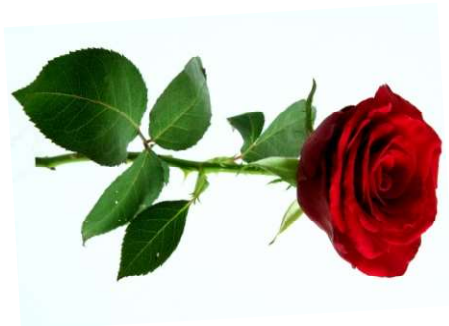
זוהר תורן

לאחר סיום לימודיו בתיכון מגידו, עבד במרכולית. במשך חצי השנה האחרונה, לפני שניכנס לתהליך הגיוס, זהר עבר קורס קד"ץ (קורס קדם צבאי) בתחום המודיעין. סיים את הקורס, בהצלחה ויצא לטירונות בדרום. את המשך שירותו הצבאי יעשה זוהר בצפון, ביח' 8200.

שרון כהן

עם סיום שנת י"ב שרון עבדה בכלבו. במרץ 2014 היא התחילה לעשות שירות לאומי בחיפה, במעון חירום לנשים בתור סייעת לגננת, וזאת במשך שנתיים. בימים אלה התחילה לעבוד בבית התינוקות בקיבוץ.

*ללוהר, מאחלים שירות מצניין מאתגר ואוציל
ולשרון הרבה הצלחה והשתלבות במסגרת הקבוצה
דוד בר און בשם וצדת הצעירים*



חג פורים – חג נפלא ואמנותי

בערב שבת האחרון (1.4.16) חגגנו ונהנינו במסיבה סוערת ומוצלחת לרגל חג הפורים.

הפעם עשינו הכל בכוחות משלנו בהווה ובעבר :

מרסיה שחורי שהייתה אחראית על כל החג, ועושה זאת כבר שנים בהתלהבות ובמסירות.

זוהר ניב שהרקיד אותנו לצלילי מוזיקה מקפיצה.

הצוות של **זיו פלד** (גם הוא משלנו) שהאכיל אותנו בפיצות ופוקציות מהטאבון בהזמנה אישית.

רונית זינגר שארגנה להפליא את בית הקפה.

לכולכם תודה מכל הלב.

כל האירוע לא היה מתקיים בלי עבודתם המסורה מאוד של צעירינו שעיצבו את התפאורה,

דאגו לפרסום, הפעילו את תחנת הרדיו המקומית וגם כיכבו בהופעות על הבמה :

יותם שחורי, רועי שחורי, אופיר הרשקוביץ, רומי לבנה, שהובילו את בניית התפאורה.

שיר בקיש, מור בקיש, אורן זינגר, בני שמע וזיו האקט וכמובן בנות י"ב וכל הצעירים

הנוספים שעזרו בהכנת התפאורה.

תודה לרוני כלב שעבדה עם הי"בניקים ועם הבנים הצעירים על הופעותיהם.

תודה גם **לקורן רביב** על ארוחת ערב עליזה וחגיגית.

לכל תורני הבר לאורך כל הערב, לצוות השופטים בתחרות התחפושות : **שי חזן, עמיחי**

כלב, ורד צרפתי, מיקי בנימין וראול קובלינסקי – לכולכם הרבה תודה.

הרבה תודה גם לחברים שהתגייסו לעזרת צוות פורים בחיסול החג למחרת.

תודה מיוחדת ליותם שחורי, רועי שחורי, אורי ח"ץ ותומר גרוס – צוות פורים אולימפי

!2016

היה כיף גדול לכולנו

ענת

טקס ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה בהזורע

”לכל איש יש שם”

במסגרת טקס ערב יום הזיכרון לשואה, אנחנו רוצות לייחד חלק שבו חברי קיבוץ יקראו את שמות קרובי משפחתם שניספו בשואה. אנחנו מאמינות שזאת צורת הנצחה שתאפשר לחברים להעלות את זכר יקיריהם ולשתף את כל הציבור. חברים המעוניינים להשתתף, מוזמנים לפנות לאחת מחברות הצוות:

סמדר בראון – טל' 052-3990205

טובה חגי – טל' 052-3990523

גילה טוט – טל' 052-3990233

לנה נוימרק – טל' 052-3990283

צוות יום השואה

